

sterium eller de pågældende ministerier. Derfor kan jeg ikke, som det er ønsket, give eksempler på, hvornår en kommune lovligt kan eftergive et skyldigt beløb til kommunen, men må nøjes med den indledende besvarelse.

Ole Donner (DF):

Jeg vil meget gerne takke ministeren for et meget klart svar.

Selv om ministeren siger, at det, ministeren indledte med, kunne lyde banalt, er jeg enig med ministeren i, at man hverken kan eftergive et beløb eller yde støtte. Jeg forstår også godt ministerens henvisning til andre ministerier: Hvis det f.eks. drejer sig om en skattegæld, er der nogle nærmere regler i skattelovene, som tilkendegiver, hvornår man kan eftergive disse beløb; og hvis man må opgive noget udbetalt bistandshjælp, som ellers skulle betales tilbage, er der nærmere regler i sociallovgivningen. Det er jeg helt enig i.

Men hvis en kommunalbestyrelse har et klokkeklart krav på en borger, mener ministeren vel også, at så skal disse penge kræves op, og hvis de ikke bliver krævet op, vil de være at betragte som en støtte. Ministeren var jo selv inde på det, og jeg vil godt spørge ministeren: Mener ministeren ikke, at hvis man gjorde sådan noget, kunne man risikere, at de enkelte kommunalpolitikere via Tilsynsrådet og Indenrigsministeriet blev ansvarlige for deres egen pengepung?

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg synes, der i dette andet spørgsmål ligger en forenkling af mit svar.

Jeg skelnede i mit svar meget nøje mellem en eftergivelse og en konkret vurdering af, i hvor høj grad det overhovedet er muligt at få pengene ind. Det vil sige – som jeg også sagde i mit første svar – at en kommune kan opgive et tilgodehavende, som man ud fra en nøgtern betragtning kan se at det simpelt hen ikke er muligt at få inddrevet. Men kommunen må ud fra de konkrete omstændigheder i den enkelte sag selv skønne, hvorvidt det er muligt at få tilgodehavendet inddrevet.

Jeg vil godt bede om, at spørgeren er opmærksom på den nuance, der naturligvis ligger i den måde, besvarelsen er givet på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1779

13) Til indenrigsministeren af:

Ole Donner (DF):

»Vil det være muligt for en borgmester at foreslå et afstemningstema som f.eks. »Borgmesteren foreslår, at den i anlægsplanen afsatte vej fra Nørregade til Søndergade udgår og pengene i stedet anvendes til anlæggelse af tre fodboldbaner?«

Skriftlig begrundelse

Spørgeren ønsker ministerens kommentar til, at afstemningstemaet i eksemplet her indeholder to aspekter.

Spørgeren mener, at et medlem, som ønsker at bibeholde vejstrækningen, og som også ønsker at støtte anlægget af fodboldbaner, ikke har mulighed for at afgive sin stemme.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg er blevet spurgt, om det vil være muligt for en borgmester at foreslå et afstemningstema som f.eks.:

»Borgmesteren foreslår, at den i handlingsplanen afsatte vej fra Nørregade til Søndergade udgår og pengene i stedet anvendes til anlæggelse af tre fodboldbaner.«

Det er jo noget meget konkret at spørge en minister om, så jeg går ud fra, at det er selve princippet om afstemninger, man beder mig om at sige lidt om. Jeg har i hvert fald forstået det sådan, at man gerne vil have afdækket, om et afstemningstema kan være formuleret på en sådan måde, at det består af flere forskellige elementer.

Til det kan jeg oplyse, at man godt kan indrette det på den måde. Det forholder sig sådan, at hvis et kommunalbestyrelsesmedlem kun ønsker at stemme for ét af elementerne i forslaget, vil medlemmet kunne fremsætte et selvstændigt forslag, der alene indeholder det element, den pågældende er positivt stemt for, og består et fremsat forslag af såvel et negativt element som et positivt element, kan et medlem, der ønsker at stemme for begge elementer, fremsætte et selvstændigt forslag med dette indhold.

Et medlem kan således fremsætte et selvstændigt forslag, der netop indeholder de ting, den pågældende ved afgivelsen af sin stemme gerne vil lægge vægt på, og det er en fin praktisk vej